

अवजित्य नृपान् सङ्घे प्रययौ शिविरम्प्रति । दुर्योधनोऽपि नृपतिः परिवार्य महारणे ।
 भीष्मं शान्तनवं त्वं प्रययौ शिविरं प्रति । द्रोणे द्रौणिः कृपः शल्यः कृतवर्मा च सात्वतः ।
 परिवार्य चमूं सर्वं प्रययुः शिविरं प्रति । तथैव सात्यकीराजन् दृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ।
 परिवार्य रणे योधान्ययतुः शिविरं प्रति । एवमेते महाराज तावकाः पाण्डवैः सह । २८४०
 पर्यवर्तन्त सहिता निशाकाले परन्तपाः । ततः स्वशिविरं गत्वा पाण्डवाः कुरवस्तथा ।
 न्यविशन्त महाराज पूजयन्तः परस्परं । रक्षां कृत्वात्मनः शूरान् न्यस्यगुल्मान्यथाविधि ।
 अपनीय च शल्यांस्ते स्नात्वा च विविधैर्जलैः । कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे स्वयमानाश्च वन्दिभिः ।
 गीतवादित्रशब्दैश्च व्यक्रीडन्त यशस्विनः । मुहूर्तमिव तत्सर्वमभवत् स्वर्गसंमितं ।
 न हि युद्धकथाङ्गाश्चित्तत्र चक्रुर्नरर्षभाः । ते प्रसुप्ते बले तत्र परिश्रान्तजने नृप । २८४५
 हस्त्यश्ववज्रले राजन् प्रेक्षणीये बभूवतुः ।
 इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमदिवसयुद्धावहारे सप्ताशीतोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ परिणाम्य निशान्तान् सुखसुप्ता जनेश्वराः । कुरवः पाण्डवाश्चैव पुनर्युद्धाय निर्ययुः ।
 ततः शब्दे महानासीत् सैन्योरुभयोरपि । निर्गच्छमानयोः सङ्घे सागरप्रतिभो महान् ।
 ततो दुर्योधनो राजा चित्रसेनो विविंशतिः । भीष्मश्च रथिनां श्रेष्ठो भारद्वाजश्च बोर्यवान् ।
 एकीभूताः सुसंयत्ताः कौरवाणां महारथाः । व्यूहान्वै विदधूराजन् पाण्डवान् प्रति दंशिताः । २८५०
 भीष्मः कृत्वा महाव्यूहं पिता तव विशाम्पते । सागरप्रतिमङ्गोरं वाहनैर्मितरङ्गितं ।
 अग्रतः सर्वसैन्यानां भीष्मः शान्तनवो ययौ । मालवैर्दक्षिणात्यैश्च आवन्त्यैश्च समन्वितः ।
 ततोऽनन्तरमेवासीद्भारद्वाजः प्रतापवान् । पुलिन्दैः पारदैश्चैव तथा क्षुद्रकमालवैः ।
 द्रोणादनन्तरं यत्तो भगदत्तः प्रतापवान् । मागधैश्च कलिङ्गैश्च पिशाचैश्च विशाम्पते ।
 भगदत्तादनु नृपः कौशल्योऽथ वृहद्वलः । मेलकैस्तैर्पुरैश्चैव चिच्छिलैश्च समन्वितः । २८५५
 वृहद्वलस्ततः शूरस्तैर्गर्तः प्रखलाधिपः । काम्बोजैर्बलैश्च साङ्गैश्च यवनैश्च सहस्रशः ।
 द्रौणिश्च रभसः शूरस्तिगर्तादनु भारत । प्रययौ सिंहनादेन नादयानो धरातलं ।
 तथा सर्वेण सैन्येन राजा दुर्योधनस्तदा । द्रौणेरनन्तरं प्रायात् सोदरैः परिवारितः ।
 दुर्योधनादनु ततः कृपः शारदतो ययौ । एवमेष महाव्यूहः प्रययौ सागरोपमः ।
 रेजुस्तत्र पताकाश्च श्वेतच्छत्राणि वा विभो । अङ्गदान्यथ चित्राणि महार्हाणि धनूंषि च । २८६०
 तच्च दृष्ट्वा महाव्यूहं तावकानां महारथः । युधिष्ठिरोऽब्रवीत्तूष्णं पार्षतं पृतनापतिं ।
 पश्य व्यूहं महेष्वास निर्मितं सागरोपमं । प्रतियूहन्त्वमपि वै कुरु पार्षत माचिरं ।
 ततः स पार्षतः शूरो व्यूहश्चक्रे सुदारुणं । शृङ्गाटकं महाराज परव्यूहविनाशनं ।
 शृङ्गाभ्यां भीमसेनश्च सात्यकिश्च महारथः । रथैरनेकसाहसैस्तथा हयपदातिभिः ।
 नाभ्यामभून्नरश्रेष्ठ श्वेताश्वो वानरध्वजः । मध्ये युधिष्ठिरो राजा माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ । २८६५